

In de eerste plaats heeft het Gerecht in de punten 52 tot en met 58 van het bestreden arrest artikel 107, lid 1, VWEU geschonden door te oordelen dat de litigieuze regeling geen voordeel opleverde voor overheidscasino's doordat zij een lagere heffing per bezoeker betalen, aangezien de gestorte bedragen overeenkwamen met 80 % van de prijs per toegangsbewijs voor zowel overheidscasino's als particuliere casino's.

In de tweede plaats heeft het Gerecht in de punten 59 tot en met 68 van het bestreden arrest artikel 107, lid 1, VWEU geschonden door te oordelen dat het niet volstaat dat de Commissie het voordeel dat de litigieuze maatregel opleverde, opvat als rechtstreekse belastingdiscriminatie van rechtswege, maar dat de Commissie het bestaan van een voordeel had moeten baseren op een economische analyse van de gevolgen van de litigieuze maatregel.

In de derde plaats heeft het Gerecht in de punten 74 tot en met 80 van het bestreden arrest artikel 107, lid 1, VWEU geschonden door te oordelen, enerzijds, dat de gratis toegang het voordeel van de litigieuze maatregel niet kon versterken omdat deze maatregel immers geen voordeel opleverde, en anderzijds, dat de Commissie ter onderbouwing van dat argument had moeten aantonen dat het aantal gratis toegelaten bezoekers in de praktijk buitensporig hoog was in verhouding tot de doelstellingen van de Griekse wettelijke regeling die deze praktijk mogelijk maakte, waardoor de voorwaarden van de nationale wettelijke regeling in kwestie werden geschonden.

Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2014 door Vadzim Ipatau tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 23 september 2014 in zaak T-646/11, Ipatau/Raad

(Zaak C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Vadzim Ipatau (vertegenwoordiger: M. Michalaukas, advocaat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van 23 september 2014 (zaak T-646/11),
- de zaak zelf afdoen dan wel haar voor afdoening verwijzen naar het Gerecht,
- verwijzing van de Raad in de kosten, daaronder begrepen de kosten voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekende partij baseert haar beroep op vier middelen.

Verzoekende partij stelt, in de eerste plaats, dat het Gerecht het recht op effectieve rechterlijke bescherming heeft geschonden door de termijn voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring van de bestreden handeling niet te laten opschorten door het indienen van een verzoek om rechtsbijstand.

In de tweede plaats verwijt zij het Gerecht de rechten van de verdediging te hebben geschonden. Het Gerecht zou immers hebben geoordeeld, dat de Raad niet verplicht was verzoekende partij de bezwarende elementen mede te delen en haar ook niet de gelegenheid hoefde te geven te worden gehoord voordat besluit 2012/642/GBVB⁽¹⁾ en uitvoeringsverordening nr. 1017/2012⁽²⁾ werden aangenomen.

In de derde plaats zou het Gerecht blij hebben gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te overwegen dat de in de litigieuze handelingen opgenomen gronden toereikend zijn.

In de laatste plaats zou het Gerecht blij hebben gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te overwegen dat de litigieuze handelingen niet onevenredig zijn.

⁽¹⁾ Besluit 2012/642/GBVB van 15 oktober 2012 betreffende beperkende maatregelen tegen Wit-Rusland (PB L 285, blz. 1).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1017/2012 van de Raad van 6 november 2012 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen tegen Wit-Rusland (PB L 307, blz. 7).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Castellón (Spanje)
op 27 november 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo en María del Carmen Abril García/Banco
Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(Zaak C-539/14)

(2015/C 026/25)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Castellón

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Juan Carlos Sánchez Morcillo en María del Carmen Abril García

Verwerende partij: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met de artikelen 47, 34, lid 3, en 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een procesrechtelijke bepaling die, zoals artikel 695, lid 4, van de Spaanse Ley de Enjuiciamiento Civil, bij de regeling van het hoger beroep tegen de beslissing op het verzet tegen de executie van verhypothekerde of verpande zaken, uitsluitend hoger beroep toestaat tegen de beslissing tot beëindiging van de executie, buitentoepassinglating van een oneerlijk beding of afwijzing van een op de oneerlijkheid van een beding gebaseerd verzet, met als rechtstreeks gevolg dat de executerende kredietverstrekker over meer mogelijkheden om hoger beroep in te stellen beschikt dan de consument/geëxecuteerde?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

⁽²⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

**Hogere voorziening ingesteld op 27 november 2014 door DK Recycling und Roheisen GmbH tegen
het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 26 september 2014 in zaak T-630/13, DK Recycling und
Roheisen GmbH/Europese Commissie**

(Zaak C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: DK Recycling und Roheisen GmbH (vertegenwoordigers: S. Altenschmidt en P.-A. Schütter, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

1. vernietiging van het arrest van het Gerecht van 26 september 2014 in zaak T-630/13, voor zover het beroep in punt 2 van het dictum wordt verworpen;